

ศาสนาของจริง

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๔

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ในประวัติศาสตร์มันก็เรียนมาอยู่แล้วใช่ไหม? แล้วเราบอกเลย ในประเทศอินเดีย สิ่งที่เขา
ซุกกันพิสูจน์กันนะ แล้วไม่ใช่คนไทยพิสูจน์นะ สมัยเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ อังกฤษเป็นคน
พิสูจน์ เป็นคนซุกกัน เราซุกกันทางประวัติศาสตร์ มันมีหลักฐานขนาดนั้น

แล้วทำไมยังคิดว่ามันไม่จริงอีกล่ะ? มันเป็นอย่างไรทำไมมันไม่จริง?

หลักฐานพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เห็นไหม ว่าพระพุทธเจ้า ที่เกิด ที่แก่ ที่เทศนา ที่ตาย แล้ว
เขถามเราว่าเราเคยไปอินเดียไหม? เรารู้ได้อย่างไร? เราเคยไปอินเดียไหม? บอก “ไม่เคยไป”

แต่ความสัมผัสของใจ ความจริงของใจ เวลาทุกข์ขึ้นมา เราทุกข์ไหม? เวลาองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าบอกใจ “ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต” ถ้าจิตมันเข้าไปสัมผัส ความปลด
เปลื้องของใจมันเป็นเรื่องความมหัศจรรย์ ความมหัศจรรย์จริงๆ มันจะแกะปลดเปลื้องได้อย่างไร?

คูลี ทำไมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา มีวิชานะ พุทธวิสัยนะ ปัญญาจะ
แตกฉานมาก จะสามารถอธิบายได้ จะแยกแยะได้ทั้งหมดเลย ยังบอกว่า “เรื่องนี้เป็นเรื่องแสนยาก
แล้วใครมันจะรู้ได้หนอ?” แล้วคนเข้าไปสัมผัสนั้นนะ

ไอนี้ไม่ใช่พูดถึงว่ามันจะสุดวิสัยนะ มันบอกเป็นของลึกลับเต็มๆ มันก็มหัศจรรย์ ความ
มหัศจรรย์กว่าจะเข้าไปถึงได้ กว่าสัมผัสได้ กว่าปลดเปลื้องกิเลสออกจากใจได้แต่ละขั้นแต่
ละตอน มันเป็นเรื่องที่วามหัศจรรย์ เป็นเรื่องที่มีความลึกลับซับซ้อนมาก แต่มันก็สัมผัสได้

อันนี้มันยืนยันมากกว่าวัตถุ เห็นไหม วัตถุที่ว่าในประเทศอินเดียนี้ก็ยืนยันอยู่แล้วว่าศาสนา
มี แล้วการศึกษามา ทำไมมันจะไม่? ไอ่อย่างที่ว่าเปรียบเทียบวัตถุข้างนอกเข้ามา เปรียบเทียบ

ว่าศาสนามีหรือไม่มี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีตัวตนจริงหรือไม่มีตัวตนจริง เขียนขึ้นมาเล่นๆ หรือเปล่า ทำขึ้นมาเป็นประเพณี เขียนเสียให้วุ่นๆ...

ไม่จริง! มีจริงๆ ไอ้ตรงนั้นจริงๆ เป็นสิ่งที่ว่าเป็นวัตถุที่เปรียบเทียบเอง เปรียบเทียบเฉยๆ

แล้วถ้าตรงนั้นมันมีไม่จริงนะ ไอ้เรื่องการแก้กิเลสเนี่ยมันต้องเป็นเรื่องไม่จริง แล้วถ้าเรื่องแก้กิเลสเป็นเรื่องไม่จริง ทำไมที่ว่าในประวัติศาสตร์ เห็นไหม บ้านพระสารีบุตรที่นั่นที่ว่าสร้างมหาวิทยาลัยนาลันทา นั่นนะบ้านพระสารีบุตร ตรงนั้นนะ ผู้ที่ก้าวเดินตาม เห็นไหม ผู้ที่ก้าวเดินตามก็ก้าวเดินตามได้จริงๆ ก้าวเดินตามไปได้

แล้วทีนี้ย้อนกลับมาพวกเรา ย้อนกลับมาที่ว่ามันจะยืนยันกันได้ด้วยหลักของหัวใจ ถ้าหัวใจเข้าไปสัมผัส เราประพฤติกฎปฏิบัติจริง เวลามันศรัทธาเชื่อมั่นจริง เพราะถ้ามันเชื่อมั่นจริงนะ มันก็เห็นว่าเราปักใจเชื่อที่ว่าเราปักใจไม่ปักใจเชื่อ

ถ้าปักใจเชื่อ ความมุมานะของเราก็ต้องเกิดขึ้น เห็นไหม ถ้าถือรัตนตรัย แก้วสารพัดนึก ภูตผีปีศาจจะเข้ามาหลอกหลอนเราไม่ได้เลย สรรพสิ่งในต่างๆ จะเข้ามารบกวนเราไม่ได้เลย เพราะว่าทำวจุโลกบาลทั้ง ๔ เคยไปพิจารณาตัวกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใช่ไหม ว่าถ้าพูดถึงใครเข้าถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จะไม่มีทางเลยที่อย่างอื่นเขาจะมารบกวนใจดวงนั้นได้

แต่เพราะเราเข้าไปไม่ถึงกันเอง เราไม่เชื่อตั้งแต่ข้างนอก เห็นไหม ไม่เชื่อที่เรียนกันมานี้จริงหรือไม่จริง มีหรือไม่มี แล้วไม่เชื่อข้างนอกแล้ว พอข้างนอกไม่เชื่อแล้วหัวใจมันจะเอาอะไรเป็นที่ตั้ง? ถ้าข้างนอกมันเชื่อ เห็นไหม ศรัทธาความเชื่อ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกไว้ว่า “สมบัติของโลกเขา สมบัติของพวกเรานี้ สมบัติคือศรัทธา คือความเชื่อ” ถ้าความเชื่อมีขึ้นมา มันก็ปักใจ พอปักใจขึ้นไป เห็นไหม สูดน้ำมัน ออกมาจากหัวใจไป บ่อน้ำมัน ถ้าเกิดเราเจอบ่อน้ำมัน เราจะรื้อรวมมหาศาลเลย เพราะเราสูบไม่มีวันหมด บ่อน้ำมันนี้

ไอ้เนี่ยในหัวใจมันลึกลับซับซ้อน สามารถที่จะสูบน้ำมันออกมาได้ บุญกุศลออกมาจากนั้นนะ ความสุขความทุกข์มันสูบน้ำมันออกมาจากหัวใจ ถ้าความเชื่อปักลงไปหัวใจ มันเปิดบ่อในหัวใจ

เห็นใหม่ เปิดบ่ออันนี้ขึ้นมา แล้วชำระเข้าไปในหัวใจ นั่นนะความเชื่อมั่นถึงสำคัญใจ ถ้าไม่เชื่อขึ้นมา...

พูดถึงนะ เขาพูดเรื่องทุกข์ มีคนแนะนำมาแล้วเขาก็มาคุยด้วย พอคุยด้วยเขาบอก “อ้อ... มันแปลก มันพูดเข้าใจได้ มันพูดเข้าใจง่ายแล้วเชื่อถือ” จนสุดท้ายถามเลย “แล้วเรื่องจริงๆ มันมีหรือเปล่า?” (หัวเราะ) คุยจนจบแล้ว “เรื่องจริงๆ มันมีหรือเปล่า?” โอ้...มันเลยเศร้าใจนะ เศร้าใจมากกว่ามันเป็นอย่างนั้น

ขนาดว่าพูดจนเข้าใจ จนตัวเองมีความสุข เห็นใหม่ พูดเหมือนกับเปิดภาชนะใจ หงายภาชนะที่คว่ำอยู่ให้หงายขึ้นมา เหมือนกับเราเปิดบ่อของเรา ถ้าเปิดบ่อขึ้นมา มันสัมผัสเรื่องของใจเราบอกเลย เรื่องของทุกข์มันทุกข์มากนะ เวลาทุกข์มันทุกข์มาก แล้วก็แก้ทุกข์ เวลาทุกข์มากทุกข์เพราะเหตุไร?

นี่บ่อน้ำมันมันปิดไว้อย่างนี้ มันกระทบแต่ปากบ่อ ความคิดของเราทุกๆ อย่างมันกระทบหัวใจใจ มันกระทบกระเทือน หัวใจนี้มันตั้งอยู่ มันตั้งมันอยู่ มันกระทบกระเทือนหัวใจ สิ่งใดที่เข้าไปกระทบกระเทือนหัวใจ มันจะมีให้ความเจ็บปวดแสบร้อนเข้ามา

แต่เวลาพิจารณาไป หัวใจมีอยู่ แต่มันผ่านหมด เห็นใหม่ มันผ่านไปผ่านมา ภาธา หเว ปลูกกุณฑลา การศึกษา...อย่างนั้นพระอรหันต์นะ พระอรหันต์ก็แบบว่าพระอรหันต์ก็ต้องเป็นไป บ้า พระอรหันต์ต้องใช้ภาษาใหม่ที่สื่อกับเราไม่ได้หรือ?

พระอรหันต์ก็สื่อกับเราได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปที่บ้านเมืองไหน เขาใช้ภาษาอะไร ต้องใช้สื่อภาษาของเขานะ สื่อภาษากับเขาให้เขาเข้าใจให้ได้ สื่อภาษาไป นี่พระอรหันต์อาศัยขันธุ์ อาศัยสัญญา อาศัยสังขารที่ปรุงแต่งเอามาเป็นเครื่องมือ หมายถึงว่ามันผ่านไปผ่านมาโดยที่ไม่กระทบกระเทือนอะไรเลย ไม่กระทบกระเทือนหัวใจนั้น หัวใจนั้นถึงว่ามันถึงปลดวงทุกข์ออกจากใจได้ ถ้ามันปลดวงทุกข์ออกจากใจได้ นี่พ้นจากทุกข์ ตัวเองรู้วิธีการนะ สำคัญบ้างว่าตัวเองจะรู้วิธีการ แล้วสอนคนอื่นได้ด้วย

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ถ้าเป็นที่พึ่งของตัวเองได้นะ บัจฉิตตัง รู้จำเพาะตนแล้วเป็นที่พึ่ง มันก็เป็นเป็นที่พึ่งของสัตว์โลกได้ เป็นที่พึ่งของเขา ถ้ามันเป็นที่พึ่งได้ ถ้าเราพึ่งไม่ได้ มันกระทบเข้าไปมัน

ก็ทุกข์ของเราในหัวใจ มันทุกข์ในหัวใจ แล้วมันปลดเปลื้องไม่ได้ แล้วจะปลดเปลื้องอย่างไร? ทำอย่างไรถึงว่าจะปลดเปลื้องทุกข์ในใจของเราได้?

เราถึงต้องกลับมาค้นคว้าหาตัวเองให้เจोक่อน เมื่อก่อนเราก็บอกเขาตรงนี้ว่า ต้องหาตัวเองให้เจोक่อน ถ้าหาตัวเองไม่เจอ มันก็ทำอะไรไม่ได้ ถ้าหาตัวเองเจอ ทำความสงบของใจเข้ามา

๑. หาตัวเองเจอ

๒. มันปลดเปลื้องมาโดยธรรมชาติของมัน โดยที่เราว่าจะปลดเปลื้องหรือไม่ปลดเปลื้อง การค้นหาตัวเองเจอมันก็เท่าว่าปลดเปลื้องไปพร้อมกับการค้นหา

แล้วพอเข้าไปหา มันจะมีความสุขเข้าไปพร้อมกันๆ ปลดเปลื้องเข้าไปเรื่อยๆ ปลดเปลื้องเห็นไหม เหมือนกับปารกชฎที่เป็นป่าเลย เราเอาอะไรปลุกมันจะขึ้นได้อย่างไร? ไม่ขึ้นหรือ เราต้องวางป่านั้น ทำความสะอาดป่านั้น นี่ก็เหมือนกัน ทำความสงบของใจมันเท่ากับதாகความรกชฎของใจออกไป แล้วเราจะปลุกพืชอะไรขึ้นมาในหัวใจนั้น? ปลุกพืชขึ้นมา ปลุกอะไรขึ้นมา?

ปลุกอริยสังขี อริยสังขีความรู้ขึ้นมาเกิดจากหัวใจ แล้วปลุกขึ้นมา มันจะหงายภาชนะอันนี้ขึ้นมา แล้วตัวมันเองก็เป็นเนื้อหาสาระ

ถึงบอกว่ากิเลสมันอยู่ในเนื้อของใจใจ มันอยู่ในเนื้อของใจมันถึงเป็นอนุสัย สิ่งที่ เป็นอนุสัย อนุสัยกับสันดานต่างกันไหม?

สันดานมันเป็นสันดาน มันเป็นผลของอนุสัย เหมือนกับเราคลอดลูกออกมา เห็นไหม เรามีลูกอยู่คนหนึ่ง ลูกคนหนึ่งนี้เป็นผลของกรรม เห็นไหม ลูกคนนั้นแต่งไม่ได้แล้ว อันนี้มันเป็นสันดาน มันสำเร็จรูปออกมาแล้ว เพราะผลมันมาจากอดีต มันเป็นวิบาก มันเป็นผล แต่อนุสัยมันนอนเนื่องอยู่ในหัวใจนั้นตลอดเวลา

เวลาคิดขึ้นมา เห็นไหม เราคิดเฉยๆ ก็ได้ บางทีเราคิดขึ้นมาแล้วมันไม่มีอารมณ์ตาม มันไม่ทันไป นี่อนุสัยไม่นอนเนื่อง คือว่ามันไม่สืบต่อ มันไม่นอนเนื่องเข้าไปในความคิดของเรา ถ้าอนุสัยนอนเนื่อง เช่น เวลาเราโกรธขึ้นมา เวลาเราคิดอะไรขึ้นมา มันจะยุเข้าไปเลย เหมือนกับมันยุแห้ง มันจะให้เหตุผลเข้าไป เป็นอย่างนั้นๆๆ ให้เราอารมณ์ฟุ้งซ่านไป นี่อนุสัย อนุสัยนี้แก้ไขได้ ทำลายอนุสัย เห็นไหม

กิเลสหลุด กวานุสัย อวิชชานุสัย อนุสัย ๓ นะ กวานุสัย เห็นใหม่ กวาสะวะ เป็นภพของใจที่เราไปจับต้อง แล้วกิเลสหลุด กิเลสก็คือตัวกิเลส เห็นใหม่ แล้วก็อวิชชานุสัย มันอยู่ในหัวใจ มันนอนเนื่องไป มันถึงทำลายตรงนี้ได้ แต่ทำลายสันดานของตัวเองไม่ได้ สันดานของตัวเองนี้ สันดานคืออำนาจวาสนา สันดานคือสิ่งที่เราสร้างบุญกุศลมา ถ้าทำลายได้หมด แล้วบุญกุศลที่เกิดขึ้นล่ะ?

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา คนถวายทานมหาศาลเลย ทุกคนบอกเป็นเพราะพระพุทธเจ้านี้เป็นพระพุทธเจ้าถึงจะมีคนถวาย ไครๆ ก็ต้องจง จงเลยนะ จงเพื่อจะอังกาสภิกษุ อังกาสพระพุทธเจ้าด้วยมือของตนเอง จะพยายามทำบุญกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บอกเกิดเพราะว่าเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก “ไม่ใช่หรือ เป็นเพราะทานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำมา” นี่อำนาจวาสนาที่สร้างสมมา

คำว่า “เป็นสันดาน” หมายถึงว่าพระพุทธเจ้าตัดได้หมด แต่มันก็เป็นบุญกุศลที่สะสมลงที่ใจ สะสมลงที่ใจอันนั้นมันเป็นผลของอันนั้น มันก็ย้อนกลับมาพวกเรา พวกเราก็เป็นเหมือนกัน ถ้าไม่เชื่อตรงนั้น ไม่เชื่อว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงนะ เรื่องจริง ถ้าไม่เรื่องจริง มันย้อนกลับมาเรื่องทุกข์ เอาทุกข์นี้เข้าสัมผัส ถ้าทุกข์นี้เป็นเรื่องจริง เรื่องอะไรก็เรื่องจริง เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็แก้ทุกข์อันนั้น

เราว่าจะไปอินเดียหรือไม่ไปอินเดีย เห็นใหม่ ไปอินเดียไปเห็นแล้วมันก็ตื่นตื่น มันดีใจ มันเป็นเรื่องยืนยันว่าไปรู้จริง แต่ถ้าคนค้นขึ้นมาจากหัวใจ มันยังยืนยันขึ้นจากภายใน เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องการตรงนี้ไง ผู้ใดปฏิบัติบูชา เห็นใหม่ ให้บูชาพระพุทธเจ้า บูชาด้วยอามิสบูชา ปฏิบัติบูชาขึ้นมา มันเปิดเลย เปิดใจขึ้นมาเลย มันหงายภาชนะขึ้นมาหนึ่ง

แล้วพอหงายภาชนะขึ้นมา มันจะมีน้ำฝนตกลงไปในภาชนะ เห็นใหม่ ธรรมที่เราปฏิบัติขึ้นมาไง ธรรมที่เราชวนถวายขึ้นมาไง นี่ใจสัมผัสธรรม สัมผัสธรรมอย่างนั้น สัมผัสเข้าไปเรื่อยๆ สัมผัสธรรมมันก็เหมือนอามิส เห็นใหม่ อามิสเข้าไปเป็นบุญกุศล นี่อามิสเข้าไป สัมผัสเข้าไปเรื่อยๆ สัมผัสเข้าไปเรื่อย จนมันเป็นเนื้อเป็นธรรม เอโก ฐัมโม เอโก จิตนี้เป็นหนึ่งเดียว แล้วเป็นธรรมทั้งแท่ง เห็นใหม่ ถึงไม่มีวันตาย

ถึงว่าถ้าจิตเราธรรมคาปกติ มันไม่มีวันตาย แต่มันเปลี่ยนสภาวะมันเป็นภพ มันเกิดดับเกิดดับ มันเป็นสภาวะไป เกิดดับในหัวใจนี้เป็นปัจจุบัน สวรรค์ในอก นรกในใจ นี่เป็นสวรรค์ในอก นรกในใจโดยธรรมชาติของมัน ถ้าเราแก้ไขเราต้องแก้ไขตรงนี้ เพราะแก้ไขที่ปัจจุบันนั้น แต่เวลาตายไปมันก็ไปนรกสวรรค์โดยสถานะของมันที่ทำบุญกุศล ถ้าเป็นบุญกุศลมันก็ไปดี ถ้าอกุศลมันก็ไปชั่วของมัน มันก็ไม่มีวันที่สิ้นสุด

มันถึงว่าจิตนี้มันไม่เคยตาย มันหมุนไปตลอดแต่มันเปลี่ยนสภาวะ มันถึงทุกข์ตลอดไป เห็นไหม แต่ถ้าเอโก ธัมโม จิตนี้เป็นหนึ่งเดียว มันมีทรงตัวของมันแล้วไม่เคยทุกข์ เข้าสัมผัสไม่ได้ แล้วมันไม่มีวันเกิดไม่มีวันตาย มันคงที่ของมัน

นี่แหละมันถึงเข้ากันได้ไง จิตนี้ไม่เคยตายในสภาวะที่เรามีกิเลส มันก็หมุนตายหมุนเกิดตลอดไป แล้วเราชำระ เชื้อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอาธรรมนั้น ประพฤติปฏิบัติธรรมตามความเชื่อของเราเข้าไป แล้วทำเข้าไปจนจิตมันเป็นอย่างนั้นขึ้นมา แล้วทำไมจะไม่เชื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า?

ครูบาอาจารย์บอก “เวลาราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้กราบด้วยความซึ่งใจจะทำไมรู้ได้หนอ? ทำไมรู้ได้หนอ?”

ก็เหมือนกับเราทุกข์ยากเจ็บใจ แล้วมีคนช่วยเหลือเรา มีคนพาเราพ้นทุกข์ มีคนพาออกไป แล้วใครเป็นคนพาออกไปถ้าไม่ใช่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใครจะพา? ไม่มีใครพาได้เลย มีแต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชักจูงเราไป เพราะความเชื่อของเรา เห็นไหม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกไว้ว่า “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้ทางเท่านั้น” กิเลสในหัวใจ มันนอนเนื่องในหัวใจ มันต้องปลดเปลื้องด้วยใจ ต้องเกลือกจี้มเกลือกต้องหนามยอกเอาหนามบ่ง ในเมื่อมันอยู่ในหัวใจ มันนอนเนื่องในหัวใจ ก็ต้องเอาหัวใจแก้ไขมันๆ สัมผัสเข้ามา อย่างที่สัมผัสเข้ามาเป็นอามิสเข้ามาเหมือนกัน ปฏิบัติเข้ามาก็เป็นธรรมเข้ามา หงายขึ้นมา ได้น้ำเข้ามา ก็ได้สัมผัสมาสมาธิเข้ามา ได้เข้ามาได้ปัญญาเข้ามา ปัญญาเข้ามา แล้วมันรวมตัวสัมปยุต เวลามันมักคสามัคคี มันสัมปยุตเข้าไปรวมตัวเข้าไปนะ มันกำจัด มันรวมตัวแล้วมันจะสมุจเฉทปหาน กำจัดกิเลสขาดออกไปจากใจนะ ขาดออกไปจากใจ เห็นไหม ยถาภูต รู้ว่ากิเลสขาด ญาณทสฺสน ญาณที่เกิดขึ้น ญาณที่เกิดขึ้นมาจากไหน?

ญาณที่เกิดขึ้น เห็นใหม่ มรรค ๔ ผล ๔ อรหัตตมรรคกับอรหัตตผล ทำไมเป็น
อรหัตตมรรค อรหัตตผล ทำไมนิพพาน... (เทศน์สิ้นสุดเพียงเท่านี้)